

ת"פ 65958/12/15 - מדינת ישראל נגד נור חאג יחיא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 65958-12-15 מדינת ישראל נ' חאג יחיא

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה

נגד

נור חאג יחיא

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירה סוכצקי

ב"כ הנאשם עו"ד מנדלמן

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1984, הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום מתוקן, בשלוש עבירות של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. לפי עובדות כתב האישום, ביום 24.12.15, החזיק הנאשם בביתו בטייבה אקדח זיג זאוור טעון במחסנית ו-8 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. עוד החזיק במקום מסתור מעל ארון במטבח ביתו, נשק מאולתר מסוג קרלו טעון במחסנית ובה 15 כדורי 9 מ"מ. באותו מועד, החזיק הנאשם אקדח נוסף ושתי מחסניות האחת ריקה ואחת מלאה ב-6 כדורי אקדח בקוטר 7.65 בתוך קופסה בספרייה בביתו.

תסקיר שירות מבחן

3. בהתאם להסכמת הצדדים, התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם ממנו עולה כי הינו בן למשפחה נורמטיבית ומכובדת, כבן 32 נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם בעל חברת ניקיון, למד לימודים אקדמאיים. באשר לרקע לביצוע המעשים, טען שמצא את כלי הנשק ושלל החזקתם להגנה על משפחתו. לצד זאת הוסיף, שבאותה עת אביו שהתמודד על ראשות עיריית טייבה נקלע לאירוע ירי לעבר רכבו, מצב שעורר חשש רב במשפחתו ודאגה עמוקה לאב. שירות המבחן התרשם מקשרים אמיצים בין הנאשם לאביו, שהובילו להזדהות טוטלית עם שאיפות

האב ומצוקותיו. עוד סבורים שהנאשם נטל על עצמו את תפקיד שמירת האב ואבטחתו וכי בתקופת ביצוע העבירות היה שרוי בלחצים בשל האיומים כלפי אביו ושאיפתו לניצחון בבחירות.

4. הנאשם הביע חרטה וצער על מעורבותו במעשים, שוהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים ונראה כי ההליך המשפטי גרם לו לטלטלה עמוקה בחייו. שירות המבחן התרשם עוד, שאין מדובר בנאשם בעל דפוסים עבריינים ונשקף ממנו סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה. לצד זאת, התקשה הנאשם להעמיק בנסיבות וברקע למעשיו וצמצם שיתוף הפעולה הטיפולי עם שירות המבחן. באשר לעונש, סבורה קצינת המבחן, שהנאשם אינו בשל להליך טיפולי משמעותי והמליצה על ענישה מתונה לצד צו של"צ.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ערד, עמדה על החומרה הגלומה במעשי הנאשם והחובה להחמיר בעונש מחזיקי נשק שלא כדין. לשיטתה, הפגיעה בערך המוגן חמורה נוכח ריבוי כלי הנשק. עוד סבורה שהרקע לביצוע העבירות שבא לידי ביטוי בהגשת תלונות מצד הנאשם ומשפחתו על הצתות רכבם וירי אינו מצדיק המעשים. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנים, מבקשת למקם עונשו בתחתית המתחם בשל נסיבותיו, לצד מאסר על תנאי וקנס.

6. מנגד, עתר ב"כ הנאשם, עו"ד מנדלמן, להקל עם הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו החיוביות, כשהאירוע נשוא כתב אישום חריג מאד בנוף חייו. ב"כ הנאשם עמד על המצוקה וחוסר האונים בהם היה שרוי הנאשם, עת אחרים פעלו באלימות כנגד משפחתו ותלונותיהם לא טופלו ע"י המשטרה (הוצגה רשימת תלונות שהוגשו ע"י משפחת הנאשם בשנים 2012-2015, סומן נ/1). באשר למעשי הנאשם סבור, שנעשו על רקע הגנה עצמית ומכורח הנסיבות ועתר להסתפק בענישה שאינה כוללת מאסר ממש או לסטייה ממתחם הענישה לצרכי שיקום.

7. עוד שמעתי את אבי הנאשם ורעייתו. האב, המשמש שנים רבות כמנהל בית ספר תיכון בעיר טירה, סיפר, כי בסמיכות למועד מציאת הנשק חש סיכון רב לחייו ולחיי משפחתו וכי המשטרה לא טיפלה בתלונותיהם. עוד הסתייג מהחזקת הנשק אך הסביר על תפקידו המרכזי של הנאשם במשפחה המורחבת והקשר החם ביניהם. אשת הנאשם, מחנכת בבית ספר בלוד, סיפרה שהנאשם הינו אדם נורמטיבי ומסור מאד למשפחה. עוד הסבירה שבאותה תקופה הייתה נתונה בחשש ופחד מפני פגיעה בה וילדיה.

8. הנאשם עצמו, בדברים כנים ומרגשים, הביע חרטה עמוקה על מעשיו, הסביר שעובד כמנהל עסק גדול וחש אחראי לכל משפחתו. הנאשם סיפר כי הליך המשפטי והתנאים המגבילים היוו עבורו טלטלה קשה וביקש להתחשב בו.

דין והכרעה

9. אין חולק שמעשיו של הנאשם חמורים ומקימים סכנה ניכרת לשלום הציבור. הפסיקה כינתה ובצדק מעשים אלו בגדר "מכת אזור" המחייבת הרתעת הנאשם ואחרים שכמותו באמצעות ענישה קשה. נוכח הסיכון הממשי הנשקף לביטחון הציבור מעבירות נשק, מורה הפסיקה כי במסגרת שיקולי הענישה יינתן על דרך הכלל משקל רב יותר לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: רע"פ 6583/06 אגא אדהאם נ' מדינת ישראל, 5.12.06). מחזיקי נשק לא מורשים, כדוגמת הנאשם, שאינם מתאפיינים ברגיל בדפוסי התנהגות עבריינים, נוטלים את החוק לידיהם ומטעמי הגנה על חייהם או חיי משפחתם, רוכשים בדרך לא דרך תתי מקלע, רובים ואקדחים לצד תחמושת מתאימה ומסתירים הנשק בביתם במטרה לעשות בו שימוש קטלני בעת צורך.

10. בתי המשפט עמדו, חזרו ושנה, על החומרה הרבה הגלומה בהחזקת נשק שלא כדין. עוד נפסק, כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל אלא בפוטנציאל הטמון בחובן לסיכון של פגיעה בשלום הציבור ובטחונו (ראו ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, מיום 31.07.13). כך נקבע שעבירת החזקת נשק ללא רשות כדין, עקב חומרתה, מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל, גם על נאשמים שזו להם מעורבותם הראשונה עם החוק וכי **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים (19.1.14)).

11. בענייננו, החזיק הנאשם בשלושה כלי נשק - שני אקדחים ותת מקלע מאולתר מסוג "קרלו", לצד תחמושת מתאימה. התנהלות זו, הבאה לידי ביטוי בהסתרת כלי הנשק, החזקת כלי נשק טעונים ומוכנים להפעלה במקומות שונים בביתו ותחמושת תואמת, מעצימה את פגיעתו בערכים המוגנים. עוצמת הפגיעה באה לידי ביטוי במספר היבטים: **הראשון** בהם - ריבוי כלי הנשק. כאמור, עסקינן בשלושה כלי נשק שונים; **השני** - המדובר בכלי נשק התקפיים ופוגעניים, לרבות תת מקלע; **השלישי**, החזקת כלי נשק טעונים ותחמושת נגישה המעידים על כוונה ברורה לעשות בהם שימוש, **והאחרון** - תכנון המעשים הבא לידי ביטוי ברכישת הנשק, חימושו והסתרתו.

החזקת נשק לצרכי הגנה עצמית

12. ב"כ הנאשם, בטיעונו, לא הקהה מחומרת מעשי הנאשם אך סבור, שמהחזקתו למטרות הגנה על משפחתו הקרובה בלבד ולא לצורך ביצוע עבירות פליליות או למטרות עוינות, יש בכך כדי להביא להקלה עם הנאשם. לשיטתו, הנאשם שברגיל הינו אדם נורמטיבי ונעדר דפוסים עבריינים, נאלץ בלית ברירה להחזיק בכלי נשק כדי להגן על בני משפחתו ובראשם אביו, כשבאותה תקופה, ככל הנראה על רקע התמודדות האב על ראשות העירייה בעיר ישובו, חווה האב איומים ואף ירי לעבר רכבו.

13. בעבירות מסוג זה מייחסת הפסיקה חשיבות רבה לרקע והנסיבות אופפות ביצוען ואף סיווגה העבירה של החזקת נשק שלא כדין, בהתאם לחומרת נסיבות ביצועה, במדרג חומרה מהכבד אל הקל. החל מהחזקת נשק לצורך ביצוע עבירות ביטחון ועבירות פליליות, עבור להחזקת נשק לצרכי הגנה על הנאשם או משפחתו וכלה בהחזקת נשק ללא רישיון. עניינה של החזקת נשק בשל תחושת איום, ממוקמת במרכז המדרג וההתייחסות אליה מתונה יותר מהחזקת נשק למטרות פליליות או ביטחוניות. (ב"ש 652/85 אבו מוך נ' מדינת ישראל)

14. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סולימאן (19.1.14) נדרשה כב' השופטת ארבל לשאלת השפעתה של החזקת נשק לצרכי הגנה עצמית, על רמת הענישה ומידת אשמו של הנאשם. סולימאן, שלא הייתה מחלוקת שביצע את המיוחס לו (ובין היתר נשיאת והובלת נשק וירי באוויר) מתוך תחושת פחד וחשש לחייו על רקע איומים שקיבל ולא מתוך מניע עברייני טהור, נדון למאסר בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. במסגרת ערעור על קולת העונש מטעם המדינה קבעה, כי אמנם הרקע לביצוע העבירות אינו מעמיד את מעשי המערער ברף העליון של החומרה אלא שלנוכח מגמת ההחמרה בענישה לצד הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, יש להחמיר מתחם הענישה ולהעמידו על 12-36 חודשי מאסר, אם כי דחתה הערעור מטעמי שיקום.

15. המשך למגמה זו, ניתן למצוא גם בפסיקה שונה של בית העליון (ראו: ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, 25.6.13; רע"פ 2822/12 דוהארי נ' מדינת ישראל, 25.4.12) ובתי המשפט המחוזיים. ברע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל (12.03.17) נדון עניינו של נאשם שנקבע שהחזיק בנשק למטרת הגנה עצמית ועונשו הוחמר ע"י ערכאת הערעור (עפ"ג 41929-07-16 (מח-מרכז)), מ-6 חודשי עבודות שירות, ל-9 חודשי מאסר מהטעם, שאין לראות בנסיבות המעשה כמצדיקות סטייה לקולא מהמתחם שנקבע.

16. בעניינו, התרשמתי שאכן הנאשם ובני משפחתו חשו חשש אמיתי לפגיעה בשלומם. הנאשם, בדבריו לפני (העומדים בסתירה לדבריו לשירות המבחן, לפיהם מצא הנשק), ובני משפחתו, תארו תחושת איום כנה וחוסר אונים משלא טופלו תלונותיהם (רובן, אמנם, לא בסמיכות זמנים למועד העבירות), כיאות ע"י המשטרה. לצד זאת, אין בנתונים אלו כדי לספק הסבר מניח את הדעת מדוע בחר הנאשם להחזיק בשלושה כלי נשק, ביניהם תת-מקלע, טעונים ומוכנים לשימוש. בנסיבות אלו, מצאתי ליתן משקל מסוים לקולא למטרת החזקת כלי הנשק.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. מגמת ההחמרה אכן משתקפת בעונשים שמוטלים על המבצעים עבירות בנשק. כך נקבע ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל כי "הסכנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכח מלבצע עבירות דומות, על פני נסיבות האישיות של העברין".

18. בפסיקה רבה וענפה נגזר על מחזיקי נשק, חלקם נטולי עבר פלילי, מאסר מאחורי סורג ובריה שנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשים. כך אפנה לרע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.16), שם נדחתה בקשת ערעור של המבקש שעונשו הוחמר (עפ"ג 27108-01-16 מח-מרכז) מ-6 חודשי עבודות שירות למאסר בן 9 חודשים. בית המשפט קבע, כי אין די בנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הנקי ותסקיר חיובי במיוחד, כדי להביא לחריגה לקולא ממתחם הענישה, אף לא מטעמי שיקום. עוד ראו בעניין זה עפ"ג 50329-10-15 (מח-מרכז) מדינת ישראל נ' ענזי, שם הוחמר עונשו של בגיר צעיר, נטול עבר, ששירות המבחן המליץ להימנע בעניינו

ממאסר ממש, מ-6 חודשי עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר.

19. **ריבוי כלי הנשק** משליך אף הוא משמעותית על רמת הענישה. בעפ"ג (מח-מרכז) 27417-11-15 מדינת ישראל נ' עבד אל רחים, נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהחזיק ברובה, תת מקלע "עוזי" ותחמושת מתאימה, ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו, קבע מתחם ענישה שנע בין 18-36 חודשי מאסר והעמיד עונשו על 20 חודשי מאסר. עוד ראה: עפ"ג 47302-09-11 (מח-מרכז) אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, נאשם שהחזיק בשני אקדחים ונשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" נדון ל-18 חודשי מאסר; ת"פ (שלום כפר-סבא) 47362-06-16 מדינת ישראל נ' עיראקי- החזקת תת מקלע ואקדח, נאשם בעל עבר, נדון ל-24 חודשי מאסר; ת"פ 33552-09-16 (שלום-רמלה) מדינת ישראל נ' חאמד- נאשם נדון על החזקת אקדח ו-M-16 מאולתר ל-19 חודשי מאסר, תחתית המתחם שנקבע בין 18-42 חודשי מאסר.

20. אשר על כן, לאחר שבחנתי נסיבות מעשי הנאשם לצד הרקע להחזקת הנשק, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין 18-36 חודשי מאסר.**

21. הנאשם שלפניי אדם נורמטיבי ובעל מעמד ויחוס, שברגיל מנהל חיו באופן מסודר ותקין. נראה שדאגתו של הנאשם לאביו ולמשפחתו כולה וההתמסרות הטוטלית לשמירה על משפחתו, גררו אותו לקבלת שורה של החלטות שגויות ללא תובנה מלאה להשלכותיהן הפליליות וחשיפת משפחתו לסיכון רב. ניכר כי כיום מבין היטב את הפסול במעשיו, מביע על כך חרטה, כשלהליך המשפטי ושהייתו הממושכת בתנאים מגבילים, אפקט מטלטל ומרתיע.

22. שירות המבחן התרשם מנאשם שאינו בעל דפוסים עבריינים, המביע חרטה וצער על מעשיו ואינו צופה מעורבות חוזרת של הנאשם בהתנהלות פורצת חוק. הנאשם אמנם לא היה נכון להשתלב בהליך טיפולי מעמיק ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, עם זאת סבור שיש להטיל עליו ענישה מקלה ביותר בדמות מאסר על תנאי וצו של"צ.

23. אין בידי לקבל עתירת ההגנה לסטייה ממתחם הענישה לצרכי השיקום, כל שכן המלצת שירות המבחן. הנאשם לא מצוי בהליך שיקום ואף התקשה בהעמקת הקשר הטיפולי עם שירות המבחן. המדובר בעתירות עונשיות שאינן מעניקות משקל ראוי לאינטרס הציבור, למלחמת החורמה שיש לנהל כנגד מחזיקי נשק ללא רשות ולכך שאין מדובר בנאשם שנתקבלה בעניינו המלצה טיפולית.

24. אין אלא להביע תקווה שהנאשם למד את לקחו ולא יחזור על מעשיו, אך לעת זו כשהמעשים שביצע הן בבחינת "מכת מדינה" של ממש, הפסיקה מצווה עלינו להחמיר ולהרתיע עם מחזיקי הנשק שלא ברשות, גם אלו שזו מעורבותם הפלילית הראשונה ולסייע למאבק הממושך של גורמי אכיפת החוק כנגד תופעה פסולה זו, על הנאשם לתת את דינו.

סוף דבר

25. לאחר ששקלתי כלל השיקולים לקולא ולחומרא, נסיבות המעשים, הרקע לביצוע העבירות, נסיבותיו החיוביות של הנאשם, חלוף הזמן, עמידתו בתנאים מגבילים, שיתוף פעולה חלקי בלבד עם שירות המבחן וסיכון נמוך להישנות התנהגות דומה, מצאתי למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

26. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 24.12.15-20.1.16.
- ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 5000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, במעמד הצדדים.